

UZASADNIENIE

Dnia 06.11.2023 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynął wniosek (...) Sp. z o.o. o zbadanie sprawy i postępowania radcy prawnego A. W. i radcy prawnego A. B.. W uzasadnieniu wniosku skarżący wskazał, że radca prawny A. W. działała z substytucji radcy prawnego A. B. m.in. w sprawie przeciwko skarżącemu reprezentując spółkę (...) Sp. z o.o. przed Sądem Okręgowym w (...) o (...). Skarżący (...) wniosku wskazał m.in., że wątpliwości budzą poświadczenie przez radcę prawnego A. W. za zgodność z oryginałem dokumentu pełnomocnictwa, gdyż oryginału tego ostatecznie do akt pełnomocnicy nie przedłożyli i jest wątpliwe by dokument ten w ogóle istniał (...). Ponadto S. przedłożył do akt postępowania dokument stanowiący akt notarialny poświadczenia za zgodność odpisu pełnomocnictwa z okazanym dokumentem. Pełnomocnik A. W. ponownie przy tym poświadczyła zgodność tego dokumentu z oryginałem, niemniej wątpliwości budzi data tego poświadczenia, gdyż dokument notarialny datuje się na dzień 26.01.2021 r., podczas gdy pełnomocnik poświadcza ten sam dokument z datą wcześniejszą niż data, w której został wytworzony (26.01) tj. z dniem 22.01.2021 r.

W dniu 05.12.2023 r. do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. złożona została przez radcę prawnego A. W. odpowiedź na skargę. W odniesieniu do kwestii związanych z zarzutem braku oryginału pełnomocnictwa oraz daty potwierdzenia za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa radca prawny A. W. wskazała, że nie można zgodzić się z twierdzeniem, że nastąpiło potwierdzenie za zgodność pełnomocnictwa, który nie został jej przedłożony. Podkreślić wyraźnie należy, że potwierdzono jedynie oryginał tego dokumentu, którego zgłaszający załączył do skargi, czyli odpis potwierdzony za zgodność przez notariusza. Następnie został on przesłany do (...) wraz z pismem z dnia 22 października 2021 r. (do sprawy (...)).

W dniu 27.02.2024 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że radca prawny A. W. w pozwach o zapłatę działając jako substytut pełnomocnika procesowego (...) Sp. z o.o. przeciwko (...) Sp. z o.o. dochodziła wiarygodności za wykonanie usługi, na które od początku postępowań nie było dowodów, nie cofając powództwa o zapłatę 313 tys. zł z uwagi na to, że wcześniejsza bliźniacza sprawa została prawomocnie oddalona, a także go nie zawieszając, co miało stanowić naruszenie zasad etyki i prawidłowości wykonania zawodu, uwierzytelniła za zgodność z oryginałem pełnomocnictwo, bez okazania jego oryginału przez klienta wobec nie stwierdzenia popełnienia czynów popełnionych przez radcę prawnego, który mógłby zostać zakwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne.

Odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. o odmowie wszczęcia dochodzenia złożył skarżący. W odwołaniu skarżący wskazał, że postanowienie jest przedwczesne i zostało wydane bez prawidłowego i dogłębnego zbadania wszystkich aspektów sprawy, w tym bez przeprowadzenia pełnego postępowania wyjaśniającego, a także zostało oparte na wadliwej ocenie postępowania radcy prawnego A. W.. Skarżący nie zgodził się z tym, że radca prawny A. W. działała zgodnie z prawem i interesem klienta. Skarżący wskazał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. całkowicie pominął również zarzut kierowany pod adresem radcy prawnego A. W., która poświadczyła za zgodność z oryginałem dokument (poświadczenie notarialne pełnomocnictwa), opatrując go datą wcześniejszą niż data jego wytworzenia.

Na posiedzeniu w dniu 02.07.2024 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia z dnia 27.02.2024 r., wskazując że istnieje wątpliwość co do daty poświadczenia pełnomocnictwa, czy jest to data 21.01.2021 r. czy 22.02.2021 r.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie skarżącego zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu podjęcie w niniejszej sprawie decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec nie stwierdzenia popełnienia czynu zarzucanego radcy prawnemu, który mógłby zostać zakwalifikowany jako przewinienie

dyscyplinarne na tym etapie postępowania było przedwczesne. Sąd zapoznając się z treścią uzasadnienia postanowienia sporządzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. doszedł do przekonania, iż organ prowadzący postępowanie, podjął się analizy sprawy jedynie pod kątem działania radcy prawnego w interesie klienta. Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wskazał, że pozew o sprawę gospodarczą jest standardowym środkiem dochodzenia należności, więc nie może stanowić naruszenia dóbr osobistych oraz naruszenia etyki radcowskiej, a rolą pełnomocnika procesowego nie jest rozstrzygnięcie czy roszczenie, którego domaga się klient jest uzasadnione, a jedynie ocena jego powodzenia. Wskazać jednak należy, że skarga skarżącego nie dotyczyła jedynie postępowania radcy prawnego polegającego na formułowaniu twierdzeń i przedstawianiu dowodów w sprawie toczącej się w (...) w sprawie o Sygn. akt (...) ale również przedłożenia przez radcę prawnego A. W. do akt ww. postępowania potwierdzonego za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa z dnia 15.09.2016r., poświadczonego za zgodność z okazanym dokumentem przez notariusza M. C. w dniu 26.01.2021 r., a przez radcę prawnego A. W. najprawdopodobniej w dniu 22.01.2021 r., a więc przed datą poświadczenia tego dokumentu przez notariusza. Wobec złożonych przez radcę prawnego A. W. w piśmie z dnia 30.11.2023 r. wyjaśnień pozostaje nie wyjaśniona kwestia daty poświadczenia za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa z dnia 15.06.2016r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że zaskarżone postanowienie zostało wydane przedwczesnie. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że prowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postępowanie powinno również dotyczyć okoliczności związanych z poświadczeniem za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa znajdującego się na kartach 86-87 akt sprawy, w celu ustalenia czy radca prawny A. W. swoim zachowaniem nie popełniła przewinienia dyscyplinarnego. W związku z tym na podstawie art. 74 pkt 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. Sąd uchylił w całości zaskarżone postanowienie do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie okoliczności związanych z potwierdzeniem za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego A. W. pełnomocnictwa znajdującego się na kartach 86-87 akt sprawy poprzez uzyskanie dokumentów z akt sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie o Sygn. akt (...) przesłuchanie S. B. oraz podjęcie innych czynności procesowych, w przypadku wystąpienia takiej potrzeby. W tym stanie rzeczy przeprowadzenie wyżej wymienionych czynności umożliwi podjęcie trafnej decyzji co do dalszego przebiegu niniejszego postępowania. W ocenie Sądu, koniecznym będzie następnie dokonanie ponownej analizy i oceny zgromadzonego już materiału dowodowego w sposób wszechstronny, zgodny z dyrektywami płynącymi z art. 4 i 7 k.p.k., bez pomijania jakichkolwiek dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wydaną dotychczas decyzję o odmowie wszczęcia dochodzenia z powyższych względów należało uznać za przedwczesną i konieczne jest uzupełnienie postępowania (...) wskazany wyżej sposób.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...) W., zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. działał jako organ II instancji i od tego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.